

ЕВЛЕНИЕ 2.

ПРЕЖНИТЪ И ДРУГИ МОМЦИ И МОМИ.

Задаватъ се момци и моми заловени на хоро и играятъ; въ срѣдата свирачъ свири.
На страни оште народъ.

Гласъ отъ хорото.

Всички! всички!... тука всички!

Народътъ, който бѣше забиколилъ баба Кера, разрѣдва се. Младитѣ се залавятъ на хорото. Старитѣ стоить на страна и гледатъ. Пѣ на страни направятъ хоро и дѣцата.
Баба Кера при тѣхъ и ги учи какъ да играятъ.

Гласъ.

Това не прилича. Хойсата!

Свирачътъ засвирва на Хойса и се започнува тая игра. Пѣкон отъ старитѣ се залавятъ и тѣ на хорото. Хорото се отдалечава отъ сцената. Гледачитѣ усмихнати гледатъ на играчитѣ.

ЕВЛЕНИЕ 3.

ПРЕЖНИТЪ, ОТЕЦЪ ИВАНЪ И ПЕТЪРЪ.

Отецъ Иванъ и Петъръ (си двамата въ просешки дрехи, показватъ се и се спиратъ на страна).

Петъръ.

Погледни, отче! това ли е теглото на народътъ?

От. Иванъ.

Той не разбира теглото си или се весели отъ нѣмайкаждъ. Не срѣсвахме ли ние на всѣкъждъ такава веселба отъ първомъ? Но отъ сѣтнѣ знаешъ на какво сме бивали свидѣтели.

Петъръ.

Злоупотрѣбления ставатъ на всѣкъждъ.

От. Иванъ.

Злоупотрѣбления! узаконени злоупотрѣбления... Виждашъ ли че и баба Кера е тукъ?

Петъръ.

Нимà е тамъ онази? я гледай! никакъ не би ъж позналъ човѣкъ. Горката! на какво се е обърнѣла...